

Beste ouders,

Ik denk dat het voor velen onder ons zo is:
onze grootste nachtmerrie is wel dat ons kind iets zou overkomen,
laat staan dat u zou horen dat u uw kind,
zou moeten opofferen voor één of ander zogeheten 'hoger doel.'

En dan moeten we het offeren misschien niet noodzakelijk letterlijk nemen.
Het is al erg genoeg als we zien dat ons kind om één of andere reden niet gelukkig is.
Het is een onmenselijke vraag,
wie zou dan ook kunnen geloven in zo'n wrede God?
Het is dan ook een vraag die onmogelijk van God kan komen.
Even vreemd, maar op een andere manier,
is de ervaring van de leerlingen met Jezus op de berg.
We zien het ook op het schilderij.
De ervaring is hun zo vreemd dat ze bang ineengedoken zitten.

Maar beide gebeurtenissen laten ons God op een heel andere manier kennen.
Het verhaal van Abraham en zijn zoon eindigt niet bij het offer.
Integendeel: God biedt een toekomstbeeld en leven aan Abraham.
U moet weten dat dit verhaal ingaat tegen het toen gangbare gebruik
dat een eerste kind aan de goden moest geofferd worden.
Onze God, de God van Abraham, Mozes en Jezus wil geen offers,
Dat was voor Abraham een keerpunt in zijn leven.
Hij zag voortaan het leven heel anders: als een geschenk.
God wil dat mensen leven. God geeft ons dat leven.

Hij wil dat jullie, kinderen, hem leren kennen als een goede vriend.
We mogen God ook noemen als een lieve papa, een goede mama,
Iemand waar jullie altijd terecht kunnen, we hopen dat jullie dat zo ook ervaren.
Gisteren nog zaten een aantal papa's en mama's samen in de voorbereiding van de
doopviering.
Ze deden dit om jullie dat geloof in een lieve God te kunnen meegeven,
om Hem zo een beetje te leren kennen.

God wil dat mensen levenskansen krijgen.
Daarom worden wij allemaal opgeroepen om mee zorg te dragen voor elkaar.
Ook voor mensen die we niet kennen
Een handtekening zetten, bv kan mensen in Oeganda al helpen.
We hopen dat u dit na de viering wilt doen, daar achteraan op de tafel.

We mogen met Jezus en de leerlingen samen de berg opgaan,
om bij God geborgen te zijn.

De berg opgaan, is eigenlijk dicht bij God mogen zijn.

Want we hebben toch niets liever dan dat we bij iemand geborgen mogen zijn,
bij iemand kunnen thuiskomen, bij iemand zijn die ons graag ziet.

Wel, God wil zo'n iemand zijn voor ons.

Jezus en de leerlingen mochten dat op een wel heel bijzondere wijze ervaren
toen ze daar boven op de berg stonden.

Ik geloof, jongens en meisjes, dat de voorbereidingsweg naar jullie eerste communie
ook zo'n ervaring mag zijn.

Zodat de eerste communie zelf een fijn feest zal zijn,
waar jullie een leven lang van mogen genieten.

Kijk maar naar de vele mensen die hier ook vandaag zijn.

Wij allemaal mogen genieten van Gods blijvende liefde, elke dag opnieuw.

Want als we goed kijken, met de ogen van ons hart, dan vinden wij God overal.

In deze veertigdagentijd krijgen wij weer extra kansen om God te zien.